

“Dra vidare!”

Generalkonferensordförande Ted N. C. Wilsons predikan vid generalkonferensens sabbatsgudstjänst, 3 juli 2010

Introduktion

God morgon, bröder och systrar i Kristus! Vilken förmån att få tillbe tillsammans på denna sista sabbatsmorgon under denna 59:de generalkonferens... unga, gamla, kvinnor, män och barn, alla tillsammans som Guds familj. Vi är tacksamma för de många sätt på vilket Herren har lett sin kyrka under denna vecka. Vi ger honom all ära.

Adventistsamfundet befinner sig på en himlavänd resa och vi är nästan hemma. Jag tror av hela mitt hjärta att Jesus kommer snart! Vi säger det på alla språk... ”Jesus revien bientot!” (amerikansk ljudning av franska) “Haysoos vee-en-nay (vien-a) pronto!” (spanska), ”Brehvee Jayzeus voltarah!” (portugiesiska), ”Isus prediot skora!” (ryska), ”Yesu ana-kuja kari-buni sana!” (swahili), ”Yesu knee me Kgauld O shim-knee-dah!” (koreanska), ”Yesu zhai-lie!” (kinesiska), ”Yesu jelldee eye-gah!” (hindi), ”Si Haysus eye ma-lahh-pit nang duma-ting!” (tagalog), ”Ha ana ahti seriahn!” (arabiska), ”Yahsus kommt bahldt!” (tyska) ... och så många andra av världens språk.

Jag uppskattar den underbara anda och entusiasm som finns i vår världsvida troendefamilj. Och samtidigt som vi är stolta över våra respektive nationer och kulturer, prisar jag Herren för att den finns en Kristuskultur som binder oss samman och övergår alla andra. I denna anda ber jag ödmjukt om era förböner att det budskap som jag delar med er idag blir tydligt och klart och att budbäraren inte lyfts upp. Så om det finns något som du vill ge ditt bifall, var vänlig och svara med ett hjärtligt ”Amen” istället för med en applåd. Tack för att du bidrar till att hålla budskapet, inte budbäraren, i centrum under vår tid tillsammans.

En kaotisk jord – ett pålitligt Ord

Tecknen på att Jesus kommer tilltar i frekvens och intensitet för varje dag. Destruktiva händelser i naturen, stor förvirring i den politiska världen, genomgripande och kompromissande ekumeniska aktiviteter, dramatisk ökning av och inflytande från spiritism, den ekonomiska världens sönderfall, upplösningen samhällets och familjens värderingar, tvivlet på Guds heliga Ords och de tio budordens absoluta auktoritet, ohejdat kriminellt och moraliskt förfall, krig och rykten och krig, och så vidare. Allt detta pekar otvetydigt mot världshistoriens höjdpunkt och Herrens återkomst som tar oss på den slutliga resan hem till himlen.

Vilken oerhörd välsignelse att veta att vi även mitt i omvärldens osäkerhet kan vila med fullständig trygghet i Guds oföränderliga Ord. Genom hela människans historia och mot alla obarmhärtiga sataniska angrepp, har Gud bevarat sitt heliga Ord. Bibeln innehåller en riktig återgivning av vårt ursprung, en tillförlitlig berättelse om vår frälsning och en härlig glimt av vår snart kommande befrielse. Som sjundedagsadventister accepterar vi Bibeln som grunden för all vår lära och ser i dess sidor vår unika profetiska identitet och uppdrag.

Adventisternas identitet och uppdrag

Med kraften i hans sanning har Gud ur denna kaotiska värld mejslat ut Adventistsamfundet. Vi ska vara ett särskilt folk, Guds återstod... som lyfter upp Kristus, hans rättfärdighet, hans tre änglars budskap i Upp. 14 och hans snarar återkomst. Som bibeltröende kristna som lever under jordens sista dagar, ska vi vara det som aposteln Petrus kallar ”ett utvalt släkte, kungar och präster, ett heligt folk, Guds eget folk som skall förkunna hans storverk. Han har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus” (1 Pet. 2:9). Guds återstående folk beskrivs i Upp. 12:17 som ”dem som håller Guds bud och har Jesu vittnesbörd” och vi har ett unikt budskap om hopp och ett mandat att förkunna Guds nåd till världen. I det sjunde bandet av

Testimonies to the Church läser vi: "Sjundedagsadventister har utvalts av Gud som ett särskilt folk, avskilt från världen... Han har gjort dem till sina representanter och kallat dem att vara ambassadörer för honom i frälsningens avslutande verk" (*Testimonies to the Church*, band 7, s. 138).

Sabbaten

Ett av de kännemärkena för Guds folk i den sista tiden är det faktum att medlemmarna i hans kyrka accepterar och tror på ALLA tio Guds bud, inklusive det fjärde budet som kallar oss att komma ihåg Herrens heliga sabbatsdag. Sabbatsfirandet är inte bara ett tecken på att Gud är skaparen i begynnelsen, utan kommer också att vara det tecken som Guds folk bär i den sista tiden i kontrast till dem som bär odjurets märke i ett försök att helighålla en dag som Gud inte har gjort helig.

Sabbaten och de tre änglarnas budskap Sabbaten och dess betydelse förknippas med var och en av de tre änglarnas budskap i Upp. 14. Den första ängeln, som "hade ett evigt evangelium" – Kristus rättfärdighet – förkunnar: "Frukta Gud och ge honom er hyllning, ty stunden för hans dom är inne. Tillbe honom som har skapat himlen och jorden och havet och vattenkällorna" (Upp. 14:6, 7). Gud är Skaparen och ska tillbes på han sabbatsdag som ett tecken på vår lojalitet till hans Ord och skaparkraft. Den andra ängeln i v. 8 förkunnar: "Störtat, störtat är det stora Babylon... för vars otukts skull alla folk har fått dricka vredens vin." Hon har fördärvat Guds bud och infört en annan gudstjänst dag än sjundedagssabbaten, vilken är det enda verkliga beviset för Guds skapargärning. Den tredje ängeln förkunnar i vers 9-12 att "Den som tillber odjuret och dess bild och tar emot dess märke på sin panna eller sin hand" kommer att pinas och förgöras med eld och svavel. Om du tillber odjuret och hans bild avfärdar du det enda tecknet som Gud har gjort till lojalitetstest... sjundedagssabbaten.

Räddningen

Den tredje ängeln avslutar sin förkunnelse i vers 12 genom att identifiera Guds folk som dem "dem som bevarar Guds bud och tron på Jesus". Vi litar helt på Jesus och vår relation till honom för vår räddning. Vi blir inte frälsta genom gärningar, utan genom Kristus nåd som vi förkunnar. Nåden är det löfte som Gud gett oss om förlåtelse och den kraft som Gud förser oss med – rättfärdiggörelse och helgelse. Du kan inte skilja på det Kristus gör *för* dig (att han dagligen gör dig rättfärdig, som om du inte syndat) från det som han gör *i* dig (den dagliga helgelsen som sker då du underkastar dig honom och låter den heliga Andens kraft förvandla dig till att bli mer och mer lik Jesus). Detta är det eviga evangelium som förkunnas i den första ängelns budskap. Det är rättfärdighet genom tro. Detta är skälet till varför adventister borde vara den mest kraftfulla stämman i ett förkunna Guds nåd! Storastridentemat handlar helt och hållet om Guds nåd som räddar syndare och som genom hans kraft förvandlas till hans söner och döttrar, trofasta vittnen som förkunnar de tre änglarnas budskap med den heliga Andens nit genom ett liv i förbund med Jesus, trons upphovsman och fullkomnare.

Jesus Kristus försonande blod på korset och det försoningsverk som Jesus Kristus uträttat i himlens tempel har ett enda mål: varje ångrande syndares räddning. Därför kan vi genom hans försonande offer och översteprästerliga tjänst "frimodigt träda fram till nådens tron för att få förbarmande och nåd i den stund då vi behöver hjälp" (Heb. 4:16). Det är denna underbara, kraftfulla och återlösande nåd som vi har kallats att förkunna till en syndsjuk värld.

Dessutom kan endast en uppriktig insikt om Guds nåds djup ta bort alla grunder till de motsatta ytterligheterna njutningslystnad och självtillit. I den fantastiska boken *Vägen till Kristus* förklaras: "Det finns ingen orsak till att vi skulle berömma oss. Vårt enda hopp är Jesus rättfärdighet som han räknar som vår [rättfärdiggörelse]. Vårt hopp är att Jesus ande ska verka i oss och genom oss [helgelse]" (*Vägen till Kristus*, s. 88). Läs dessa underbara sidor som omgärdar detta citat för att få en klar bild av rättfärdigheten genom tron.

Den profetiska nådegåvan

Låt oss nu återgå till Upp. 12:17 och ytterligare ett viktigt kännetecken för Guds återstående folk. Där läser vi att de "har Jesu vittnesbörd". Upp. 19:10 säger att "Jesu vittnesbörd är profetians ande". Sanna

ande som berörde heliga människor i det förgångna har i dessa sista dagar kallat en Herrens budbärare. Mina bröder och systrar i Adventistsamfundet, Herren har gett oss en av de största gåvorna i de skrifter som kommit till genom profetians ande. Precis som Bibeln, är inte Guds vittnesbörd genom sin budbärare vid tidens slut föråldrade eller irrelevanta. Gud använde Ellen White som en ödmjuk tjänare för att ge oss inspirerade insikter om Bibeln, profetior, hälsa, utbildning, relationer, mission, familjen och många andra ämnen. Låt oss läsa, följa och dela med oss av det som profetians ande gett oss. Det finns så många underbara böcker att dela med sig av inklusive *Den stora striden*, den bok som Ellen White önskade skulle spridas mer än någon annan. Tacka Herren för den religionsfrihet som vi har i detta och andra länder som låter oss dela med oss av sanningen. Den profetiska nådegåvan är ett av kännetecknen för Guds återstående folk i den sista tiden och är lika passande idag som någonsin tidigare eftersom det gavs till oss från självaste himlen. Som Guds trofasta återstod, må vi aldrig göra detta dyrbara ljus som vi fått i Ellen Whites skrifter verkningslöst.

Kristuslik ödmjukhet

När vi använder begreppet återstod eller återstående folk, får vi aldrig använda det på ett självcentrerat, avvisande sätt. Vi ska var det ödmjukaste av folk på jorden, som inser vårt fullständiga behov av Jesus vår Frälsare och prisar honom för att ha kallat oss in i denna väldiga adventrörelse. Denna adventrörelse består av ödmjuka, enkla människor – inte naiva, utan enkla. Många bland Guds folk är utbildade, disciplinerade och smarta, men vi ska ändå vara enkla människor. Vår Frälsare talade med förvånande auktoritet men var ändå tillräckligt ödmjuk för att tilltala den värsta syndare. Detta samfund är inte bara ett av många trossamfund. Samfundet är en unik, himmelstartad rörelse med ett evangeliskt räddningsuppdrag till världen som måste fortsätta framåt i Jesus ödmjuka anda. Världen behöver höra Kristus budskap från människor som är Kristuslika. När vi förvandlas av hans nåd, kommer vi att predika, undervisa och vittna om det klara budskap från Bibeln och profetians ande på ett ödmjukt, kärleksfullt och vinnande sätt.

När vi i all ödmjukhet förlitar oss fullständigt på vår Herres eviga armar, kommer han att verka genom oss på ett kraftfullt sätt för att ge en döende värld ett sista nådebudskap. Vår framgång i att fullborda detta verk beror på vår lydnad till Guds Ord och den heliga Andens ledning. Den beror på om vi ödmjuka oss själva inför vår Skapare och förnekar jaget så att Jesus kan leda oss och övervinna vår synd. Den beror på om vi, var sig vi är redo eller inte, ödmjukt kan be om väckelse och reformation i våra liv och vårt samfund, vilket kommer att leda till den heliga Andens utgjutning i senregnet.

Ellen White beskriver en syn i *Testimonies to the Church*, band 8 (s. 104-106), med titeln: "Vad som kunde ha varit". Hon såg att Gud ville göra två stora ting under generalkonferensens möten år 1901: 1. Omorganisera samfundet, vilket ledde till i stort den organisationsstruktur vi har idag; och 2. Utgjuta den heliga Anden, vilket inte skedde eftersom det fanns otro i samfundet och Guds ledare och folk inte ödmjukade sig inför Gud. Samfundet missade tillfället att få ta emot senregnet. Det är nu hundranio år sedan. Låt oss inte låta Gud vänta längre för att påbörja senregnet så att Jesus kan komma.

Vi behöver innerligt be om denna erfarenhet. Vi har gjort detta under dessa möten och måste fortsatt innerligt söka Herrens vilja i våra liv efter att vi har åkt härifrån. Ellen White gör det klart att "en väckelse av sann gudsfuktan bland oss är det största och mest angelägna av våra behov. Att söka efter detta borde vara vår främsta uppgift" (*Selected Messages*, bok 1, s. 121). Under ett antal av förhandlingarna under denna generalkonferens har ni vädjat om väckelse och reformation, om den heliga Anden och senregnet. Bröder och systrar, det är tid... Herren kommer snart! Han vill använda sin återstod på det mäktigaste sätt.

Herren längtar efter att återskapa i oss sin egen karaktär. Detta kan hända när vi överlåter oss själva till honom varje dag. Som Paulus säger i Fil. 2:5: "Låt det sinnelag råda hos er som också fanns hos Kristus Jesus." När vi tar kontakt med Jesus varje dag och låter honom verka genom oss, kommer vi att användas av den heliga Anden för att förkunna hans nåd och påskynda Herrens ankomst. Kom ihåg att detta är adventrörelsen, ett kallat folk, en återstod, ett folk med ett mål, ett folk på väg till himlen när vi förkunnar Guds nåd.

I boken *Såningsmannen* läser vi om Jesus önskan för sitt folk: ”Kristus har en innerlig längtan efter att få uppenbara sig i församlingen. När Kristi karaktär helt och fullt är avbildad i hans folk kommer han och gör anspråk på dem som sin egendom. Det är varje kristens förmån att inte bara se fram emot utan också att påskynda återkomsten av vår Herre Jesus Kristus. (Se 2 Pet 3:12). Om alla som bekänner hans namn skulle bära frukt till hans ära, hur snabbt skulle inte evangeliets säd spridas ut över hela världen. Då skulle den sista stora skörden mogna snabbt och Kristus komma för att samla in den dyrbara säden” (*Såningsmannen*, s. 45, 46).

Israel ut ur Egypten

I Gamla testamentet kallar Gud ett särskilt folk med ett budskap och ett mål. De kallades att företa en resa i tro och genom sin tillit till Gud förkunna hans nåd för världen. Israels barn levde i Egypten under 400 år och blev till slut slavar åt egyptierna. Jag växte upp i Egypten till jag var ungefär åtta år. Kairo var mitt hem... Jag visste väldigt lite om världen utanför Mellanöstern. Det är en underbar region full av underbara människor. Men under antiken var Israel i slaveri i Egypten. Genom Guds mirakulösa användning av Mose, Aron och Mirjam, kunde Gud befria sitt folk för en resa... för ett uppdrag i världen. Efter den slutliga och förgörande tionde plågan, påbörjade Israels barn resan söderut från Egypten.

2 Mos. 13:21 säger att ”Om dagen gick Herren framför dem i en molnpelare för att visa dem vägen, och om natten gick han i en eldpelare...” Vilken underbar Gud... Han kommer att leda oss dag och natt! Herren ledde dem ner på de västra sidan om Röda havet som gränsar mot den egyptiska öknen. Vi läser i 2 Mos. 14:2 att Gud ledde dem till en plats att slå ”läger utanför Pi Hachiroth mellan Migdol och havet; mitt emot Baal Sefon skall ni slå läger vid havet”. Min far som bodde nästan 15 år i Egypten tror att han vet var denna plats är som den beskrivs i *Patriarchs and Prophets*. Det är en plats där Gud kunde visa på sin makt mot egyptierna. En del bibelforskare menar att Israels barn gick över Röda havet på en plats som var som ett höftdjupt sävhav. Hur skulle det kunna visa på Guds makt? Knappast inte alls! I verkligheten var det en mycket svår plats. Medan israeliterna fortsatte söderut hade de den egyptiska öknen till väster, ett berg framför dem och Röda havet i öster och Egypten bakom dem. Kapitlet fortsätter med att beskriva hur farao ändrar sig och sammankallar sina trupper för att följa efter israeliterna med ”de 600 bästa stridsvagnarna och alla andra stridsvagnar i Egypten”. Vers 10 säger att när israeliterna hörde faraos armé komma, blev de förskräckta. Varför är det så att vi blir rädda när Gud leder? Israeliterna såg Guds närvaro i form av en molnpelare och en eldpelare – varför inte lita på den kraft som ledde dem? Låt oss lära av denna läxa. Israeliterna var så utom sig att de klandrade Mose i vers 11: ”Fanns det inga gravar i Egypten, så att du måste ta oss hit för att dö i öknen?” Varför gör vi likadant ibland? Vi ser Guds mirakulösa tecken på ledning och nåd och så händer något som går fel och så skyller vi på Gud.

När Mose i vers 13 talar om för folket att inte vara rädda och att ”Stanna här; i dag skall ni bli vittnen till den seger som Herren vinner åt er.” Vi frestas ofta att agera på våra egna impulser utan att låta Herren leda våra steg. Men Herren ber oss att gå framåt endast på hans befallning. Därför gav Mose det kraftfulla löftet i vers 14 som borde vara det löfte som vi alla åberopar när vi möter höjdpunkten av den stora striden mellan Kristus och Satan: ”Herren skall strida för er, och ni skall vara tysta!” Bröder och systrar, Herren kommer att strida för oss, han kommer att öppna för oss en väg. Han kommer att ge sin kyrka seger, men vi måste lita på honom, vi måste ödmjuka oss själva inför honom, vi måste lyda honom och följa hans ledning.

Och sedan ger Gud Israels barn genom Mose samma befallning som han idag ger sin återstod i de sista dagarna. Vers 15 säger: ”Herren sade till Mose: ”Varför ropar du till mig? ”Säg åt israeliterna att *dra vidare*.” När Gud säger: ”*Dra vidare*”, då måste vi dra vidare.

Men Israels barn kunde inte se den stora bilden. De hade glömt hur Gud hade lett dem i det förgångna. Låt oss aldrig glömma hur Gud har lett denna adventrörelse i det förgångna och hur han kommer att leda den till seger i framtiden sitt namn till ära och till sin räddningsplans försvar inför hela universum. Vi är vid slutet av den stora striden och Gud säger: ”*Dra vidare*”.

Men vad skulle Israels barn göra? De hade hamnat i en snara med öknen till höger, berget framför dem och Röda havet till vänster och den annalkande egyptiska armén bakom dem. De glömde bort att sätta sin lit till Guds kraft. Allt de såg var vara hindren.

Jag vet inte vilka hinder du möter idag. Jag vet inte vilka hinder du tror att församlingen möter idag. Vilka de än är, har Gud en utväg – för var och en av oss personligen och för församlingen när vi förkunnar hans nåd.

Vilka hinder möter du denna sabbat?

1. Möter du:

- Berg av sekulära tvivel på Bibeln?
- Ett hav liberala tolkningar av Guds Ord?
- Arméer av andlig förvirring?

Gud säger att vi är ett heligt folk och ett särskilt folk – ”Dra vidare”.

2. Konfronteras du av:

- Berg av ekonomiska problem?
- Ett hav av konflikter i familjen och inom dig?
- En armé av negativa sociala förändringar?

Herren säger: ”Dra vidare”, du ät mitt utvalda folk.

3. Är du omringad av:

- Berg av missförstånd?
- Ett hav av oro och förvirring hemma/på arbetet/i församlingen/i samhället?
- Fiendestyrkor av känslomässiga konflikter och misstro?

Gud säger: ”Dra vidare” oavsett dina omständigheter. Gud har en väg framåt.

Inspirationen säger oss att ”Gud hade i sin försyn fört hebréerna till bergfästena vid havet, så att *han* kunde visa *sin* makt genom att befria dem och fullständigt förödmjuka deras förtryckares stolthet. Han kunde ha räddat dem på många andra sätt, men han valde detta för att pröva deras tro och styrka deras tillit till honom” (*Patriarchs and Prophets*, s. 290).

Det var då som Gud utträttade ett av sina mäktiga under precis som han kommer att göra idag! 2 Mos. 14:19, 20 säger att Guds skyddande molnspelare flyttades från framför israeliterna till bakom dem för att skydda dem för egyptiernas armé. För israeliterna var molnspelaren en upplyst ljuskägla och för egyptierna var den en mörk vägg.

Vers 21 säger att Mose sträckte ut sin hand över Röda havet och Gud skapade en bred väg genom Röda havet. Molnet höll egyptierna tillbaka medan israeliterna drog vidare i tro genom Röda havet. Kan du föreställa dig miljoner människors upprymdhet när de vandrar genom havet på en torr väg? Kan du föreställa dig barnens hänförelse av att se fiskar simma som i ett akvarium?

Återigen beskriver inspirationen i *Patriarchs and Prophets* situationen på ett kraftfullt sätt: ”Den stora lärdomen som finns här gäller för alla tider. Ofta är det kristna livet omgivet av faror och uppgiften tycks omöjlig att fullfölja. Fantasin målar upp hotande faror framför oss och slaveri eller död bakom oss. Ändå hörs Guds röst tydligt: ’Dra vidare’. Vi bör lyda denna befallning även om våra ögon inte kan se igenom mörkret och vi känner de kalla vågorna mot våra fötter. Hindren som hindrar oss från framgång kommer aldrig att försvinna för en haltande, tvivlande anda” (*Patriarchs and Prophets*, s. 290).

Så, bröder och systrar, vänd blicken till den allsmäktige Gud som kan föra dig igenom allt som möter dig i framtiden. Förlora aldrig er fullständiga tillit och lita på honom. Hörsamma alltid hans befallning och ”Dra vidare”. Efter att israeliterna hade slutfört sin himmelsledda uppgift att vandra genom Röda havet, tilläts egyptierna att följa efter dem. Det var helt enligt Guds plan. Gud har en plan för ditt liv och för detta samfund. Tvivla aldrig på målet för denna mäktiga adventrörelse. Den ligger i Guds händer. Gud har gett oss profetisk undervisning som låter oss veta vad som är höjdpunkten i den stora striden – Gud är Segraren!

Vers 23-30 beskriver den otroliga synen då den egyptiska armén förföljer israeliterna bara för att upptäcka att Herren låter deras vagnshjul fastna som genom ett under och låter Röda havets mäktiga vågor svälja hela armén i en fullständig seger. Du ser vad som händer när vi: ”Stanna här; i dag skall ni bli vittnen till den seger som Herren vinner åt er.” Vers 31 säger: ”Israels folk såg vilket storverk Herren hade utfört mot egypterna fruktade de Herren och litade på honom och på hans tjänare Mose”.

2 Mos. 15 berättar om den fantastiska segersång som Mose och Israels barn sjöng: ”Stor är hans höghet och makt Häst och vagnskämpe vräkte han i havet. Herren är min kraft och mitt värn han blev min räddning. Han är min Gud, honom vill jag prisa, min faders Gud, honom vill jag lovsjunga.”

Bröder och systrar i adventrörelsen... Vi befinner oss på en fantastisk resa. Endast hos Gud finns er räddning. Herrens budbärare säger: ”Den stig där Gud leder oss kan gå genom öknen eller havet, men det är en trygg stig” (*Patriarchs and Prophets*, s. 290).

Du kan vara säker på att oavsett vilken riktning Gud kallar dig, kommer Satan att fresta dig att ta en annan väg. När Gud säger: ”Dra vidare”, har Satan ett steg tillbaka i förberedelse för dig. Men min vän, precis som vi står på randen till vårt eviga hem, kommer samma Gud som befälde israeliterna att dra vidare in i löfteslandet och inte tillbaka till Egypten att idag kalla dig att dra vidare och inte tillbaka (2 Mos. 14:15).

Dra vidare, inte tillbaka

Dra vidare, inte tillbaka... Ge inte efter för den falska idén, som även vinner stöd i Adventistsamfundet, att godta former för tillbedjan och metoder för evangelisation bara därför att de är nya och trendiga. Vi måste vara noggranna med att pröva allt med Guds Ord, den högsta auktoriteten, och de råd som vi har välsignats med genom Ellen Whites skrifter. Vänd er inte till rörelser eller megaförsamlingsorganisationer utanför Adventistsamfundet som lovar er andliga framgångar baserat på en felaktig teologi. Håll er borta från ickebibliska andliga discipliner eller metoder för andlig utveckling som har sina rötter i mysticism såsom kontemplativ eller centrerande bön och ”emerging church” rörelsen som förespråkar dessa. Söka inom Adventistsamfundet, hos ödmjuka pastorer, evangelister, teologer, ledare och avdelningsledare som kan ta fram metoder och program som bygger på fasta bibliska principer och storastridentemat.

Dra vidare, inte tillbaka! Använd Kristuscentrerad, bibelbaserad tillbedjan och musik i gudstjänsten. Samtidigt som vi förstår att gudstjänster och kulturer varierar världen över, gå inte bakåt genom att förväxla hedniska sammanhang där musik och tillbedjan är så fokuserat på känslorna och upplevelsen att ni förlorar den centrala fokus som är Guds Ord. All tillbedjan, hur enkel eller sammansatt den än är ska åstadkomma en enda sak: lyfta upp Kristus och trycka ner jaget. Gudstjänstformer som lyfter fram framförandet och jaget måste ersättas med en enkel och skön återspeglning av en Kristuscentrerad och biblisk form. Att definiera det närmare är omöjligt, men när vi läser i Bibeln om Guds heliga närvaro kommer den heliga Anden att hjälpa oss att veta vad som är rätt och vad som är fel.

Dra vidare, inte tillbaka! Stå upp för sanningen även om himlen faller ner. Ge inte efter för fanatisk eller slapp teologi som rycker bort Guds Ord från stöttepelarna i Bibelns sanning och hållpunkterna i Adventistsamfundets lära. Vackla inte för varje liten nyckfull ”ny” teologi eller invecklade tidsaxlar som ger sig ut för att noggrant förklara ovanliga och okända läror som har lite att göra med vår lära och vårt uppdrag i sin helhet. De historiska bibliska lärorna i Adventistsamfundet kommer inte att rubbas. Den bibliska grunden kommer att stå fast till tidens slut. Lyssna på vad som sägs till oss i *Selected Messages*, bok 1, s. 207, 208: ”Vad är det för ett inflytande som får människor vid denna tidpunkt i vår historia att verka på ett lömskt och kraftfullt sätt för att bryta ner vår tros grund – grunden som lades i början av vårt arbete genom andäktigt studium av Ordet och genom uppenbarelse? ... Vi är Guds laglydiga folk... varje irrlära har framförts för att pressa oss, förmörka våra sinnen angående Ordets undervisning – inte minst när det gäller Kristus tjänst i den himmelska helgedomen, och himlens budskap i dessa sista dagar, så som det gets oss av änglarna i Upp. 14. Budskap av alla de slag har försökt övertala adventister att byta ut sanningen som punkt för punkt har sökts under andäktigt studium och bekräftats av Herrens undergörande kraft. Men vägmärkena som fört oss dit vi är idag ska bevaras och kommer att bevaras så

som Gud har gett uttryck för i sitt Ord och genom sin Andes vittnesbörd. Han kallar oss att hålla fast med trons grepp vid de grundläggande principer som bygger på obestridlig auktoritet.”

Dra vidare, inte tillbaka! Stå fasta för Guds Ord så som det bokstavligen står och förstås. Visserligen måste vi alltid ödmjukt inse att vi är dödliga, fallna varelser som betraktar en odödlig och allsmäktig Guds verk. Det finns i båda Guds stora böcker, skapelsen och Bibeln, sådant som vi inte fullt förstår. Det har sagts oss att Jesus offer kommer att vara ”de återlöstas vetenskap och ämnet för deras sång genom alla evigheter” (*Den stora striden*, s. 620). Men det som Herren i sin nåd har gett oss i tydliga ordalag ska tas som fakta helt enkelt därför att han sagt så, det får inte bli höljt i tvivel. Gå inte baklänges för att försöka misstolka de första elva kapitlen i Första Moseboken eller andra bibelställen som allegoriska eller bara symboliska framställningar. Precis som vi denna vecka återigen har bekräftat på ett överväldigande sätt, att Adventistsamfundet både undervisar och tror på den bibliska berättelsen om skapelsen, att den skedde i vår närtid, på sex bokstavliga, på varandra följande och gränsande 24-timmarsdagar. Adventistsamfundet kommer aldrig att byta inställning eller tro på denna grundläggande lära. Om inte Gud skapade världen på sex verkliga dagar och sedan välsignade sabbatsdagen, varför skulle vi då tillbe honom på denna sjundedagssabbat som *sjundedagsadventister*? Att missförstå eller misstolka denna lära är att förneka Guds Ord och att förneka syftet med adventrörelsen som Guds återstod, kallad att förkunna de tre änglarnas budskap med den heliga Andens kraft. Gå inte bakåt till ateistiska eller teistiska evolutionsteorier, dra vidare i den profetiska förståelsen att lojalitet till Gud, Skaparen och Frälsaren kommer att synliggöras i firande av sjundedagssabbaten som det utmärkande kännetecknet för Guds folk i den sista tiden. Adventister, håll era ledare, pastorer, församlingar, lärare, institutioner och administrationer ansvariga inför de högsta läromått som bygger på en bokstavlig förståelse av Bibeln. Använd er av fantastiska hjälpmedel som den nya boken om bibeltolkning som kommit från *Biblical Research Institute* och som hjälper oss att riktigt tolka Bibeln.

Återigen läser vi i *Selected Messages*, bok 1, s. 170: ”Vi måste vara noggranna så att vi inte misstolkar Bibeln. Guds Ords enkla undervisning får inte förändligas så att verkligheten förloras ur sikte. Överdriv inte betydelsen av meningar i Bibeln för att få fram något udda som kan tillfredsställa fantasin. Läs Bibeln så som den är skriven.”

Jag prisar Herren för att Nancy och jag uppfostrades av gudaktiga föräldrar. Inte i något av våra hem hörde vi någon nedsättande eller negativ kommentar om Bibeln eller den profetiska nådegåvan. Vi uppfostrades båda att frukta Gud och visa vördnad för hans Ord.

För några veckor sedan förlorade jag min Bibel med värdefulla understrykningar under en resa. Det kändes som att förlora en vän. Samtidigt som jag värdesatte den Bibeln och jag sörjer att jag inte har den med mig idag, så prisar jag Herren att jag inte har förlorat Guds Ord. Ni har inte förlorat Guds Ord! Ni har den i era händer, antingen i form av en bok, i era iPhones, iPads eller andra elektroniska media. Vi får aldrig ta för givet den frihet som vi har att läsa och studera Guds Ord. Ellen White talade starkt om Bibeln år 1909 då hon för sista gången deltog vid en generalkonferens. Efter att hon talat, lämnade hon podiet och kom sedan tillbaka för att hämta sin stora Bibel och med skälvande händer höll ut den mot församlingen och sa: ”Bröder och systrar, jag anbefaller er denna bok.” Idag, kära bröder och systrar i Adventistsamfundet, måste vi stå fasta på Bibelns grund. Som Guds ”bokens folk”, låt oss läsa Bibeln, leva Bibeln, undervisa Bibeln och predika Bibeln med all kraft från ovan.

Dra vidare, inte tillbaka! Låt Bibeln vara sin egen uttolkare. Vårt samfund har länge hållit fast vid den s.k. historiebibliska, eller historiegrammatiska bibelsynen, som låter Bibeln tolka sig själv, rad för rad, bud på bud. Men en av de allra mest ödesdigra attackerna mot Bibeln kommer från dem som tror på den historiekritiska bibeltolkningsmodellen. Denna obibliska ’högre kritik’ är en dödlig fiende till vår teologi och vårt uppdrag. Denna modell ställer teologen eller individen över Bibelns enkla ord och ger henne otillbörliga rättigheter att avgöra vad som är sanning baserat på kritikerns egna förmågor och utbildning. Håll er borta från detta tillvägagångssätt eftersom det leder människor att tvivla på Gud och hans Ord. *Selected Messages*, bok 1, s. 17, 18, talar direkt om detta problem. ”När människor i sitt begränsade omdöme finner det nödvändigt att undersöka Bibeln för att avgöra vad som är inspirerat och inte, då har de gått före Jesus för att visa honom ett bättre sätt än det han har lett oss till... Låt inte någon tanke eller handling kritisera Bibeln... håll fast vid din Bibel, så som den står skriven och sluta upp med att kritisera dess giltighet och lyd Ordet, då kommer inte någon av er att gå förlorad.”

Dra vidare, inte tillbaka! Ta emot den profetiska nådegåvan som en av de största gåvor som getts till Adventistsamfundet, inte bara för tiden som gått, utan ännu viktigare för framtiden. Medan Bibeln enligt vår uppfattning är oöverträffad som den yttersta auktoriteten och sanningens avgörande skiljedomare, ger den profetiska nådegåvan klara och inspirerade råd som hjälper oss att tillämpa Bibelns sanningar. Den är en himlasänd vägledning som undervisar samfundet om hur vi ska genomföra vårt uppdrag. Den är en tillförlitlig teologisk uttolkare av Bibeln. Profetians ande ska läsas, tros, tillämpas och stödjas. Den ska inte användas som en "klubba" att slå i huvudet på folk, utan betraktas och användas som en fantastisk välsignelse som leder Guds folk i den sista tiden av jordens historia. Låt mig upprepa en övertygelse jag har: Profetians ande är inte föråldrad eller förlegad; den gäller idag och tills Kristus kommer tillbaka.

Dra vidare

Medlemmar i Guds återstående församling, Gud säger oss att vi har nått tidens slut, "Dra vidare". Dra vidare genom att lyfta upp Kristus och förkunna Guds nåd. Dra vidare genom att presentera de tre änglarnas budskap. Dra vidare genom att vädja om väckelse och reformation. Dra vidare genom att följa Bibeln så som den står skriven. Dra vidare genom att läsa och hörsamma den profetiska nådegåvans råd. Dra vidare genom att förkunna för världen de goda nyheterna om räddning och Jesus Kristus snara återkomst. Guds nåd leder människor över hela världen att "Dra vidare". Vi måste fortsatt lyfta upp den offentliga evangelisationens fana. Förkunnelsen av Guds nåd och de tre änglarnas budskap förvandlar människor överallt. Den heliga Anden arbetar i dem som hör detta värdefulla adventbudskap genom våra ord och evangeliska vittnande... er förkunnelse av Guds nåd. Vi behöver integrera evangelisation i varje aspekt av livet så som det har skett på många platser, inklusive den stora Sydamerikanska divisionen där en "integrerad evangelisation" har blivit en livsstil. Ett exempel på detta kommer från den Euroasiatiska divisionen. För några år sedan var Vasili polis i Moldavien. Han blev övertygad om Bibelns sanningar och det dyrbara adventbudskapet och ville döpas som adventist. När han berättade för sin familj om sin nyfunna tro, sa hans far och mor att de skulle göra honom arvslös, hans bror sa att inte längre skulle betrakta honom som sin bror, hans hustru Galina sa att hon skulle skilja sig från honom och hans polischef sa att han aldrig skulle få sina sabbater lediga.

Vasili led svåra kval med Gud och bad att han skulle ge honom ett rakt svar på bönen genom allt helt enkelt öppna Bibeln till en text. Vad skulle han göra? Han öppnade Bibeln och genom Guds nåd fångades hans blick av orden i Matt. 10:35-38 där Jesus förklarar hur familjen kan bli hans fiende och säger att om han älskar far eller mor mer än Kristus, är man inte värdig Kristus. Vasili kände sig ledd att lyda Jesus befallning och ta upp sitt kors och följa honom.

Vasili tackade Gud. Han hade tagit sitt beslut. Han gick till Adventkyrkan och lät sig döpas. När han talade om för sin hustru att han hade blivit döpt, sa hon att hon skilsmäsoansökan klar. Vasili blev inte upprörd, utan sa till henne att han älskade henne.

I tro att Vasilis familj skulle stödja henne i hennes invändningar följde Galina med Vasili för att berätta nyheten om hans dop. Men till hennes förvåning accepterade Vasilis föräldrar och bror hans beslut utan att protestera. Vasili gick sedan till sin polischef med sin avskedsansökan och förklarade att han blivit döpt. Chefen frågade: "Vad är det där? Lägg bort det där och ta en vecka ledigt för att tänka över saken." Efter en vecka återvände Vasili till chefen med sin avskedsansökan. Istället för att godta den befordrade chefen Vasili till en tjänst som inte skulle innebära sabbatsarbete.

Vid denna tid hade ett allvarligt problem utvecklats på hustrun Galinas arbete, där hon var kassörska. Den totala summan för dagen stämde inte och företaget påstod att hon var skyldig pengar. Desperat frågade hon Vasili om han inte kunde be för henne och han inbjöd henne att be tillsammans med honom om problemet. Nästa dag hittade Galina räknefelet som orsakat exakt den summa pengar som fattades. Vasili inbjöd henne att ge sitt hjärta till Gud i tacksamhet för att han svarat på deras bön, men hon vägrade.

Senare fick Galinas mamma cancer och Vasili och Galina besökte henne och bad för henne. Genom ett Guds ingripande blev hon frisk! Galinas hjärta mjuknade och hon gick raka vägen till Adventkyrkan för

att döpas. Jag är så glad att kunna säga er idag att Vasili Garascuic nu är ekonomichef i den moldaviska unionen och att Vasili och Galina genom Guds nåd är här med oss idag. Vill ni vara vänliga att resa er upp? De representerar tusentals omvändelseupplevelser genom den heliga Andens kraft. Prisa Gud för hans nåds räddande kraft.

Mina bröder och systrar här i Georgia Dome och runt om i världen, genom den heliga Andens kraft, förkunna Guds nåd och de tre änglarnas budskap. Vi är en underbart mångfaldig kyrka, men förenade i Kristus och hans dyrbara bibliska budskap. Vi är en internationell familj från alla jordens hörn som förkunnar Guds nåd medan vi ”drar vidare” förenade genom den heliga Anden och våra grundläggande bibliska läror.

Vilket dyrbart budskap för denna adventrörelse i den sista tiden att bära ut till världen! Förkunnelsen av den första, andra och tredje ängelns budskap som kallar alla folk tillbaka till den sanna och bibliska gudstillbedjan. Vilken Skapare! Förlossare! Överstepräst! Förebedjare! Vän! Vilken Gud!

Jesus kommer snart!

Snart kommer vi att se på himlen i öster ett litet, mörkt moln stort som en halv hand till att börja med. Det kommer att växa sig större och större, ljusare och ljusare. Hela himlen kommer slå ut för denna höjdpunkt i jordens historia. Alla kommer att se honom samtidigt genom ett himmelskt under. Och mitt ibland miljontals änglar kommer Han som vi har väntat på att sitta... inte det ödmjukt slaktade Lammet, inte Översteprästen, utan kungarnas Kung och herrarnas Herre, Jesus Kristus vår Frälsare! Vi kommer att vända blicken uppåt och säga: ”Det här är den Gud som vi har väntat på”. Kristus kommer att se ner och säga: ”Bra, du är en god och trogen tjänare. Gå in till glädjen hos din Herre” och vi kommer att lyftas upp för att möta Herren i rymden och fara hem för att vara tillsammans med honom för alltid... det underbara slutet på adventresan.

Om Herrens underbara kärlek och räddningsplan – hans segrande nåd – har rört vid ditt hjärta och du vill förnya ditt förbund med honom och adventisternas uppdrag när ni återvänder hem för att förkunna hans nåd, om du önskar be om väckelse och reformation i ditt liv och i församlingen, om du önskar den heliga Andens närvaro och senregnet när du förkunnar Guds nåd, om du önskar förkunna de tre änglarnas budskap till andra och vill lägga ditt liv och ditt vittnande i händerna på vår allsmåktiga Frälsare, Överstepräst och kommande Konung så att du möter domen genom hans blod, meriter och nåd... Om du önskar att ödmjukt be Herren ta kontroll över ditt liv och hjälpa dig förkunna Guds nåd i dessa sista dagar av världens historia, vill du i stillhet stå upp just nu och förbli stående i din förbindelse till honom?

Jag inbjuder dig att ta emot Kristus underbara nåd i ditt liv, att förnya din förbindelse med honom och hans stora adventrörelse, att förkunna Guds nåd och be Herren att hjälpa sin kyrka att ”Dra vidare”. Innan vi sjunger vår temasång och som följs av välsignelsen, låt oss söka Gud tillsammans i bön... Jag inbjuder dig att förbli stående och nu vända dig till personen bredvid dig eller bakom dig... och i en hjärtlig och ödmjuk bön... vädja till Herren om väckelse och reformation så att den heliga Anden kan leda Guds återstående församling när vi ”drar vidare” och förkunnar Guds nåd och de tre änglarnas budskap. Låt oss be tillsammans och förbli stående.